

at vi helt lod den til Behandling værende Sag ligge og begyndte at drøfte, hvilke Kilder der skal øses af, naar der skal skaffes Dækning. Jeg føler mig, som sagt, beroliget ved de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Finansminister, og jeg mener, at Tiden ikke er inde til en Forhandling om, hvorfra Pengene til den foreslaaede Foranstaltning skal hentes.

Venstres ærede Ordfører udtalte, at det var kun de mindste Indtægter, der ved dette Lovforslag fik fuld Dækning for den forøgede Udgift, de har faaet paa Grund af Dyrtiden. Jeg tror, at ikke en Gang de laveste Indtægter vil faa fuld Dækning. Men det foreliggende Lovforslag betyder et saa væsentligt Fremskridt, en saa væsentlig Forhøjelse af Indtægten, at vi kan yde det vor Tilslutning. Det glæder mig at se, at vi nu er naaet til Enighed i det væsentlige om dette Lovforslag. Naar jeg tænker paa, hvorledes det er gaaet de to foregaaende Aar dels med Forhandlingerne her i Salen, men endnu mere med Forhandlingerne i Udvalgene og Forhandlingerne med Ministeriet, er det med ublandet Glæde, jeg ser, at denne Sag nu synes at kunne løses uden Udvalgsbehandling, og uden at vi skal have saadanne Sammenstød, som vi har haft de foregaaende Aar. Jeg synes, det er et fornøjeligt Udslag af Borgfreden, at vi her kan faa denne Sag ordnet paa en Maade, som vi alle i det væsentlige er enige om. Jeg kalder det, vi er enige om: det væsentlige. Den højtærede Finansminister udtalte, at der fra en enkelt Side var Utilfredshed med, at der i Lovforslaget var sat en Grænse opad. Jeg finder, dette er uvæsentligt i to Henseender. Vi har faaet at vide, at Forslaget om de 400 Kroners Dyrtidstillæg vil koste Staten 17,700,000 Kr., og at hvis vi gik helt op til den øverste Top, vilde det kun dreje sig om omtrent 100,000 Kr. mere. Det vil sige, at af 178 Tjenestemænd er der kun 1, der har over 6,000 Kr., saa det Spørgsmaal er, set i Sammenhæng med det øvrige, uvæsentligt. Men Gudskelov er det ogsaa uvæsentligt for de Mænd, der har over 6,000 Kr., at faa dette Dyrtidstillæg, saa jeg tror, at dette Spørgsmaal kan vi uden Vanskelighed komme om ved. Jeg kan fuldt ud slutte mig til Lovforslaget med den Grænse, der er sat, og kan tilføje, at skulde der ved en senere Behandling af Lovforslaget fremkomme Ændringsforslag om at slette denne Grænse, vil mit Parti stemme imod det.

Skulde vi fra vor Side nære Betænke-

ligheder ved Grænser, der er satte i Lovforslaget, er det ikke ved Grænsen opad, men snarere ved Grænsen nedad. Jeg erkender, at en saadan Grænse maa sættes, og den kan sikkert ikke sættes andre Steder, end hvor den er sat. Men der er i Virkeligheden enkelte, som efter min Mening vil komme til at lide ved, at der sættes denne Grænse, og som ikke burde lide derved. Der er omtrent 150 Landpostbude, som har en Begyndelsesløn af mellem 800 og 900 Kr., og som ikke faar det fulde Dyrtidstillæg. Der findes Landpostbude med 800 Kr. om Aaret, der har en Tjenestetid af 60 Timer om Ugen, altsaa er fuldt beskæftigede i Statens Tjeneste, og som kun faar 320 Kr. i Dyrtidstillæg, medens deres Kolleger faar 400 Kr. Der er ikke Tvivl om, at de 80 Kr., som disse Landpostbude gaar Glip af, vil betyde langt mere for dem, end Berøvelsen af Dyrtidstillæget vil betyde for dem med 6,000 Kr. Jeg forstaaer, som sagt, at Grænser maa der sættes, og at det ikke lader sig gøre paa dette Lovforslag at faa dette Forhold udjævnet.

Der er ogsaa et andet Sted, hvor Grænsen kan volde lidt Betænkelighed. Lovforslaget fastsætter, at de ugifte skal have 250 Kr., medens de gifte skal have 400 Kr. Jeg har ved Behandlingen af de tidligere Love gjort opmærksom paa et Forhold indenfor Statsbanerne. Man har en hel Del Ledvogtere, som har fuld Tjeneste Døgnet rundt. Naar Konen dør, beholder Manden Tjenesten med Forpligtelse overfor Staten til at holde Husbestyrerinde eller Tjenestepige, hvad det nu er, som skal arbejde Halvparten af Døgnet. En saadan Ledvogter faar kun Dyrtidshjælp som ugift, uagtet hans Husførelse er dyrere, end da Konen levede. Der er nogle ekstra Ledvogtersker, som har en Pension af 150—200 Kr., og som har en daglig Indtægt af 40—85 Øre for at passe Led. Jeg ved ikke, om de vil blive regnet som Pensionister eller hvorledes, men jeg overlader trøstigt til den højtærede Finansminister at finde Pladsen for dem. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at de vil faa langt mindre end de, der faar 400 Kr. Skulde vi fra vor Side endelig nære Betænkeligheder, vil vore Betænkeligheder være langt større, naar vi ser nedad, for dem, som ikke faar fuldt Tillæg, end naar vi ser opad, men jeg tænker, det er muligt, at vi paa en eller anden Maade udenfor denne Lov kan yde dem, som ikke her faar det fulde Tillæg, et lille Bidrag.